

Цивилни сектор на локалу - незаобилазан али и недовољно видљив!

Србија се, 2017 године, ратификацијом Париског споразума о климатским променама придружила групи која тренутно броји 168 земаља које су потврдиле да препознају значаја овог међународног уговора и спремност да се проблемом климатских промена баве на целовитији начин. Обавезе Србије, у основи, се свде се на праћење испуњења циљева смањења емисија ГХГ (гасова са ефектом стаклене баште) и њихову ревизију. Праћење испуњења циљева треба да обезбеди Закон о климатским променама, а њихову ревизију Стратегија борбе против климатских промена, са акционим планом на националном нивоу али и са сродним локалним документима. Стога је улога цивилног сектора, удружења грађана у тим процесима јако битна. То су уочили и чланови Тима за координацију активности слива Западне Мораве па су, још, у септембру 2017 на свом четвртом састанку од оснивања, предложили окупљање заинтересованих удружења грађана, примарно оних који се у свом раду, на неки начин, баве климатским променама или превенцијом против елементарних непогода. Асоцијација тих удружења (АПН) је требало да буде конституисана до краја године али се, нажалост то није и реализовало. Разлога је више али нам се чини да је примаран онај који се тиче активизма цивилног сектора на локалном нивоу. Истражујући ову чињеницу покушали смо да, уз помоћ информација добијених из локалних самоуправа идентификујемо капацитете цивилног сектора у ових седамнаест градова и општина. То је, ван сваке сумње, обиман и озбиљан истраживачки посао па смо фокус наше истраге усмерили само ка оним удружењима грађана која су, у предходном периоду, на било који начин била укључена у превентивне или активности управљања ванредним ситуацијама. Информације прикупљене на терену, обиласком градова и општина и сусретима са представницима цивилног сектора, су потврдиле већ дате констатције како о броју активних удружења тако и о њиховим капацитетима за бављење овим темама.

Заједнички именоване делови цивилног сектора који се спорадично и по потреби укључује у превентивне и активности управљања ванредним ситуацијама јесте да се ту, првенствено, ради о добровољним ватрогасним друштвима а потом и о разним удружењима које окупљају грађане заинтересоване за бављење неким од екстремних спортова (маунтбајк, кајак, падобранство, спелеологија) али и планинарењем. Повезаност са природом и активности које се, одликом свога посла, обављају у природи су доминантне карактеристике невладиног сектора који се ангажује у ванредним ситуацијама на локалном нивоу. Делови јавних управа ангажовани на пословима управљања ванредним ситуацијама схватају значај овог сегмента цивилног сектора и труде се, на разне начине, да са истим одржавају комуникацију и мимо стања ванредне ситуације. Институционално установљени односи, посебно у делу финансирања, не дају пуно могућности за активнију материјалну подршку том делу цивилног сектора из јавних прихода на локалном нивоу. Та удружења су стрпана у исти кош са осталим спортским удружењима и савезима или са удружењима грађана која су активна у другим областима и тек спорадично и несистематично, су препозната по значају и примењивости вештина њихових чланова у ванредним ситуацијама. Ово је аргумент више да се и изменама норми које регулишу процесе планирања и доношења буџета локалних самоуправа оснажи материјални и сваки други положај оног дела цивилног сектора који свој активизам, примарно, испољава у активностима које утичу на превенцију у борби против елементарних непогода.

Република Србија
МИНИСТАРСТВО
КУЛТУРЕ И ИНФОРМИСАЊА

КВ **НОВОСТИ**
Online Медијски центар